

РЕШЕНИЕ

№ 6425

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4129** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на директора на ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА, против решение от 14.09.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, по Н.А.Х.Д № 11975/2019 г., с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № РД-И-101/23.08.2018 г. С постановлението, на „Н. Ц. Н., като едноличен собственик на [фирма] (търговец на дребно с лекарствени продукти) са наложени две наказания „глоба“, в размери по 1 5000 лева, на основание чл. 292, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за извършени две административни нарушения по чл. 270, ал. 1, т. 1 с.з., съответно на 06.12.2017 г. и 13.12.2017 г. – неизпълнил разпореждания да предостави справка за движението на конкретни лекарствени продукти и за отпускането на други такива.

Касаторът твърди неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. В съдебно заседание не е представляван. С касационната жалба е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, посредством адвокат оспорва жалбата. Представен е писмен отговор на касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението, като неправилно.

На 06.12.2017 г. Д. И. - Тонова - главен експерт в Изпълнителна агенция по лекарствата, заедно с полицейски служител извършила проверка на място, в аптека „Ф. 2000“, находища се в [населено място], с управител и едноличен собственик на капитала Н. Ц. Н.. По време на проверката присъствал, освен управителят, и Х. Д. - ръководител на аптеката, Й. Н. - помощник-фармацевт. Според показанията на актосъставителя управителят Н. Н. се държал грубо с проверяващите. Била изисквана справка за движението на конкретно индивидуализирани лекарствени продукти, но управителят Н. отказал да представи въпросната информация с аргумента, че не може да осигури експерт, който да изготви справката. Разпореждането, управителят на дружеството да представи в ИАЛ исканата информация, в срок до 12.12.2017 г. също не било изпълнено. Д. И. -Тонова съставила на 02.03.2018 г. АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

Съставът на въззивния съд е приел, че е доказано извършването на вменените на Н. Н. нарушения. За да отмени наказателното постановление обаче, е счел, че: 1. АУАН е съставен от материално некомпетентен орган, защото, според редакцията на чл. 295, ал.1 от ЗЛПХМ (ДВ, брой 31/2007 г. – в решението погрешно изписана „2017 г.“), действала към датата на нарушението, актовете по този закон се съставят от държавни инспектори, от ИАЛ или от РЗИ, но актосъставителят Д. И. –Тонова е заемала длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Анализи на лекарствени продукти“; 2. по време на проверката са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно: „в протокола не е вписано изрично, че проверката е извършена в присъствието на управителя, а това е отразено едва на страница 6 от констативния протокол за извършена проверка; той е следвало да бъде запознат на място с констатациите на проверяващите органи, като му бъде предоставена възможност да изложи своите възражения, във връзка с тях; липсват конкретни доказателства, протоколът да е предявен на Н., за да се запознае с него. Този порок рефлектира и върху съставомерността от субективна страна на посоченото второ нарушение на член 270, ал.1, т.1 ЗЛПХМ за изпълнение на разпореждане за представяне на информация, в срок до 12.12.2017 г. - ако Н. не е запознат с обективизираното в протокола за проверка разпореждане, няма как виновно да не го изпълни в указания срок, тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението.

Въззивното решение е неправилно. На лице са касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, ар. ал. 2, предл. първо НПК за отмяната му.

Касационната инстанция споделя становището на касатора, че в Класификатора на

длъжностите в администрацията, към датата на съставяне на процесния АУАН и понастоящем не съществува длъжност „държавен инспектор“, посочена в чл. 295, ал.1 ЗЛПХМ, в редакцията на текста (ДВ, брой 31/2007 г.), актуална към 2018 г. Д. И. –Тонова е заемала длъжността „главен експерт“ и като служител на ИАЛ е била надлежно оправомощена със Заповед № А/17055, от 08.08.2017 г., издадена от изпълнителния директор, на основание чл. 267, ал. 3 (сега – ал. 4) ЗЛПХМ. Според разпоредбата, „непосредственият контрол се упражнява от длъжностни лица - инспектори и експерти, определени със заповеди на председателя на съвета по чл. 258, ал. 1, на директора на ИАЛ или на директора на съответната РЗИ“. От друга страна, невписването изрично в протокола за извършена проверка, че там е присъствал управителят, не сочи непременно, че той не е бил запознат с констатациите, тъй като присъствието му се доказва от свидетелските показания. Установено е по несъмнен начин, че именно управителят на дружеството, стопанисващо аптеката е отказал да съдейства на контролиращи орган. Впоследствие същият е упражнил своевременно и ефективно правото си на защита, посредством: представяне на възражения срещу АУАН; обжалване на НП. Същият не твърди да е представил изисканите от св. Д. И. –Тонова (актосъставител) документи, макар и след определената му за това дата, в случай, че не е разбрал за тази дата. Като е достигнал до различни правни изводи, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

С оглед основателността на касационната жалба и на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 222, чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 14.09.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, по Н.А.Х.Д № 11975/2019 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Изпълнителна агенция по лекарствата НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № РД-И-101/23.08.2018 г.

ОСЪЖДА Н. Ц. Н. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: